

число то, на спасени тѣ, а той рече: всички тѣ человѣци треба да са стараатъ да блѣзатъ прѣдъ тѣсните врата: но мнозина ще са запрѣтъ, като недостойни. — Нѣкой си отъ Фарисеи тѣ мѣ рекохѫ: Иродъ ще тѣ оувѣ. а той имѣ рече извѣстите на там лѣсица чудотворенїа та ми, и какъ азъ имамъ, както и дрѹги мнозина пророцы, да са свѣршъ въ екааный Йерусалимъ, защо то е пророковбѣецъ, и зато ще са погуби. —

§. 47. Іисѹсъ оучи да не са иска вѣзмѣдїе за благотворенїе то, и казва, кои е достойни неговъ оученикъ.

Іисѹсъ като обѣдваше оу единъ Фарисейскій кназъ въ сѫботѣ исцѣри единъ человѣкъ отъ водный потокъ (*ѹєодотѣхон*), и доказа имѣ, какъ не е законопрѣстѣпванїе благотворенїе то въ сѫботѣ. И похѣли тѣхъ, които искаатъ да сѣдатъ на първи те мѣста на трапезѣ тѣ, когато сѣ на огощенїе: и свѣтъка гостопрѣемца си, когато гости гости, да не выка прѣатели тѣ си и Богатитѣ си съсѣди, отъ които са надѣе отдаванїе, но да выка сиромаси, хроми, слѣпи и отсѣчени, и тдаватьто то ще полѣчи на вскръсенїе то на праведни тѣ. — И като чѣ, чи единъ отъ гости тѣ на обѣда дѣмаше; блаженъ е онъ, които са сѫдостои да іадѣ хлѣбъ, въ Божиѣ то царство; рече Іисѹсъ причтѣ тѣ на того человѣка, които бывъ на готвилъ голѣмѣ вечерь, и пратилъ слуга та си да привѣ мнозина гости; но тѣй всички тѣ намѣрили са по работѣ единъ за единъ причинѣ и дрѹгѣй за дрѹгъ и не дошли: за то са разгнѣвилъ Господара и на пленилъ дома си съ сиромаси, съ хроми, съ слѣпи и съ отсѣчени. — А послѣ като отходиша на Йерусалимъ, по пѫту оучаше народа, които вървѣше поди-рѣ мѣ, и рече: Достойни ми оученикъ е той само, които са отрича отъ всако родско сѫдство и са наемне да прѣтърпятъ всако зlostраданїе. — И зада гы накара, да испытватъ всакой сили тѣ си, преди да са наемне оученичеството